

Tytuł dokumentu	Interpretacja indywidualna
Sygnatura	Fn.I.0550/10/10
Data	2011-05-06
Autor	Prezydent Miasta Łodzi
Temat	Czy linie telekomunikacyjne umieszczone w kanalizacji kablowej stanowią przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości?
Słowa kluczowe	Podatki – interpretacje indywidualne

WNIOSEK O WYDANIE INTERPRETACJI INDYWIDUALNEJ

Na podstawie art. 14 j Ordynacji podatkowej podatnik wnosi o wydanie indywidualnej interpretacji w zakresie podatku od nieruchomości, tj. określenia czy w stanie prawnym obowiązującym od dnia 17 lipca 2010 roku linie telekomunikacyjne umieszczone w kanalizacji kablowej stanowią przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Przedmiotem niniejszego wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej jest art. 1 a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych w związku z art. 3 pkt 1 ; 3a ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku prawo budowlane w brzmieniu obowiązującym od dnia 17 lipca 2010 roku.

Stan faktyczny:

Podatnik jest operatorem telekomunikacyjnym. W prowadzonej działalności gospodarczej wykorzystuje on w szczególności linie telekomunikacyjne -zarówno umieszczone w kanalizacji kablowej, bezpośrednio w gruncie, jak i na słupach należących do innych podmiotów.

Stanowisko podatnika:

Zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają w szczególności budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Definicja budowli sformułowana w art. 1 a ust. 1 pkt 2 ww. regulacji stanowi, że pod pojęciem tym należy rozumieć:

1. obiekt **budowlany** w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także
2. urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem,

Obiektem budowlanym świetle art. 3 pkt 1 ustawy prawo budowlane jest:

- a) budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi,
- b) budowla stanowiąca całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami,

c) obiekt małej architektury;

Biorąc pod uwagę, że linia telekomunikacyjna umieszczona w kanalizacji z pewnością nie stanowi budynku, ani też obiektu małej architektury, konieczne jest jedynie zweryfikowanie tego, czy uzasadnione jest kwalifikowanie jej jako budowli.

Budowlą w rozumieniu ustawy prawo budowlane (w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 7 maja 2010 roku, Dz. U. nr 106, poz. 675, wchodzącą w życie z dniem 17 lipca 2010 roku) jest zaś każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Ustawa z dnia 7 maja 2010 roku, rozszerzając listę przykładowych budowli, wskazaną w art. 3 pkt 3 ustawy prawo budowlane o obiekt liniowy, równocześnie wprowadziła w art. 3 pkt 3a definicję tego pojęcia. Jako obiekt liniowy należy zgodnie z tym przepisem rozumieć obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności drogę wraz ze zjazdami, linię kolejową, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linię i trakcję elektroenergetyczną, linię kablową nadziemną i, umieszczoną bezpośrednio w ziemi, podziemną, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizację kablową, z zastrzeżeniem że **kable zainstalowane w kanalizacji nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego**.

Odnosząc powyżej wskazane regulacje do stanu faktycznego niniejszego zapytania, należy przyjąć, że kanalizacja kablowa, w której umieszczana jest linia telekomunikacyjna stanowi obiekt liniowy. a w konsekwencji budowlę i obiekt budowlany w rozumieniu ustawy prawo budowlane. Linia telekomunikacyjna umieszczona w tej kanalizacji natomiast, w odróżnieniu od samej kanalizacji, ale też linii kablowej nadziemnej i podziemnej, tj. umieszczonej bezpośrednio w ziemi, została wyraźnie wskazana jako obiekt nie będący obiektem budowlanym lub jego częścią, ani też urządzeniem budowlanym.

Jednoznaczne wskazanie w ustawie prawo budowlane, iż linia umieszczona w kanalizacji nie stanowi:

- a) obiektu budowlanego lub jego części, ani też
- b) urządzenia budowlanego

przesądza zdaniem podatnika o tym, że linia ta **nie spełnia definicji budowli w rozumieniu przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych**. Tym samym nie stanowi ona

przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości, a jej wartość, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, nie jest uwzględniana w podstawie jego wymiaru poczynszy od dnia 1 sierpnia 2010 roku.

Podatnik oświadcza, że w związku ze złożonym wnioskiem uiścił opłatę w kwocie 40 zł, którego potwierdzenie przedkłada w załączeniu.

Podatnik oświadcza, że elementy stanu faktycznego objętego wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Łodzi działając na podstawie przepisów art. 14j § 1, art. 14e § 1 w związku z art. 14j § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zmianami) zmienia z urzędu interpretację indywidualną z dnia 27 października 2010 r. i stwierdza, że stanowisko Spółki, przedstawione we wniosku z dnia 19 sierpnia 2010 r. (data wpływu 25 sierpnia 2010 r.) o wydanie indywidualnej interpretacji podatkowej w zakresie podatku od nieruchomości, w sprawie dotyczącej opodatkowania podatkiem od nieruchomości linii telekomunikacyjnych umieszczonych w kanalizacji kablowej w stanie prawnym obowiązującym od 17 lipca 2010 r. – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 25 sierpnia 2010 r. został złożony wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji prawa podatkowego w indywidualnej sprawie, dotyczącej kwestii, czy w stanie prawnym obowiązującym od dnia 17 lipca 2010 r. linie telekomunikacyjne umieszczone w kanalizacji kablowej stanowią przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

We wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny.

Podatnik jest operatorem telekomunikacyjnym. W prowadzonej działalności gospodarczej wykorzystuje on w szczególności linie telekomunikacyjne – zarówno umieszczone w kanalizacji kablowej, bezpośrednio w gruncie, jak i na słupach należących do innych podmiotów.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie.

Czy w stanie prawnym obowiązującym od dnia 17 lipca 2010 r. linie telekomunikacyjne umieszczone w kanalizacji kablowej stanowią przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Stanowisko podatnika

Ustawa z dnia 7 maja 2010 r. rozszerzając listę przykładowych budowli wskazaną w art. 3 pkt 3 ustawy prawo budowlane o obiekt liniowy, równocześnie wprowadza w art. 3 pkt. 3a definicję tego pojęcia. Jako obiekt liniowy należy zgodnie z tym przepisem rozumieć

obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności drogę wraz ze zjazdami, linię kolejową, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, linię i trakcję elektroenergetyczną, linię kablową nadziemną i umieszczoną bezpośrednio w ziemi, podziemną, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizację kablową, z zastrzeżeniem, że kable zainstalowane w kanalizacji nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego.

Jednoznaczne wskazanie w ustawie prawo budowlane, iż linia umieszczona w kanalizacji nie stanowi obiektu budowlanego lub jego części, ani też urządzenia budowlanego, przesądza zdaniem podatnika o tym, że linia ta nie spełnia definicji budowli w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Tym samym nie stanowi ona przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości, a jej wartość, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, nie jest uwzględniona w podstawie jego wymiaru począwszy od dnia 01 sierpnia 2010 r.

W interpretacji indywidualnej z dnia 27 października 2010 r. Prezydent Miasta Łodzi uznał stanowisko podatnika za nieprawidłowe. Zdaniem organu podatkowego przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych definiują przedmiot opodatkowania, a Prawo budowlane stosowane jest w tym zakresie jedynie pomocniczo. Stosowanie Prawa budowlanego dla potrzeb opodatkowania podatkiem od nieruchomości jest możliwe jedynie w zakresie wymienionym wprost w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych. Z treści art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika, że zawarte w tym przepisie odesłanie do przepisów Prawa Budowlanego dotyczy dwóch pojęć: „obektu budowlanego” oraz „urządzenia budowlanego”. Zdaniem organu interpretującego definicja obiektu budowlanego zawarta w art. 3 Prawa budowlanego nie uległa zmianie. Obiektem budowlanym jest w rozumieniu tego artykułu budowla stanowiąca całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi. W pojęciu tym mieści się również sieć uzbrojenia terenu, na którą składa się nie tylko kanalizacja, ale również umieszczone w niej kable. Zatem kanalizacja kablowa oraz umieszczony w niej kabel stanowi całość techniczno-użytkową i jako budowla podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, mimo iż jest ona obiektem liniowym w rozumieniu art. 3 pkt 3a Prawa budowlanego.

W odpowiedzi na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa Prezydent Miasta Łodzi podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. W skardze na powyższą interpretację wnioskodawca wniósł o jej uchylenie. W uzasadnieniu podniósł te same argumenty, które stanowiły uzasadnienie wniosku o wydanie interpretacji. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 08 marca 2011 r., sygn. akt I SA/Łd 39/11 uchylił zaskarżoną interpretację i zobowiązał organ podatkowy do dokonania interpretacji przedstawionych przez wnioskodawcę przepisów, zgodnie ze wskazówkami Sądu zawartymi w uzasadnieniu do przedmiotowego wyroku.

Ustawą z dnia 07 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675), która weszła w życie 17 lipca 2010 r., zmodyfikowano definicję obiektu budowlanego zawartą w ustawie z dnia 07 lipca 1994 r. Prawo budowlane. Ustawodawca rozszerzył listę przykładowych budowli wskazaną w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego o pojęcie „obektu liniowego”, wprowadzając równocześnie definicję tego pojęcia w art. 3 pkt 3a. Prawa budowlanego. W art. 3 ust. 3 przyjęto, że ilekroć w ustawie jest mowa o budowli należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, m.in. obiekty liniowe. Ustawodawca definiując pojęcie obiektu liniowego wskazuje, że należy przez to rozumieć obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość. Chodzi w szczególności o linie kablowe

nadziemne i umieszczone bezpośrednio w ziemi linie podziemne oraz kanalizację kablową, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego (art. 3 ust. 3a Prawa budowlanego). W konsekwencji, po zmianie pojęcia „budowla”, zawartej w Prawie budowlanym, nie ma obecnie żadnej wątpliwości, że kanalizacja kablowa, w której umieszczona jest linia telekomunikacyjna stanowi obiekt liniowy. Linia telekomunikacyjna zaś umieszczona w tej kanalizacji, w odróżnieniu od samej kanalizacji, nie jest ani budowlą, ani jej częścią, ani też urządzeniem budowlanym. Linia taka nie mieści się również w pojęciu obiektu budowlanego ani urządzenia budowlanego w rozumieniu przepisu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Skoro zatem zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają w szczególności budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, to biorąc pod uwagę, że linia telekomunikacyjna umieszczona w kanalizacji kablowej nie jest ani budowlą, ani też jej częścią, linia taka nie stanowi przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości, a jej wartość, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, nie jest uwzględniana w podstawie jego wymiaru.

W świetle powyższego Prezydent Miasta Łodzi uznał za prawidłowe stanowisko Wnioskodawcy.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzeń w przedstawionym stanie faktycznym.

Na niniejszą interpretację stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, ul. Piotrkowska 135, 90-434 Łódź, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację, w terminie 14 dni od dnia w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zmianami). Skargę do WSA wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 ww. ustawy) w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Urząd Miasta Łodzi, Wydział Finansowy, ul. Sienkiewicza 5, 90-113 Łódź.